

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Albert Andersen: Som det klart fremgaar af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Loven om Lodsernes Pensionsordning, og som det i øvrigt ogsaa klart fremgik af den højtærede Forsvarsministers Tale ved Lovforslagets Fremsettelse, tilsigter de foreslaede Ændringer en Stabilisering af Pensionsfonden. Sagen er kort sagt den, at de Midler, som for Tiden tilflyder Pensionsfonden, ikke dækker Udgifterne. Det foreslaas derfor, at Statens Tilskud forhøjes fra 50 000 til 90 000 Kr. aarligt. Det bør dog i denne Forbindelse understreges, at Lodsernes Pensionsbidrag til Fonden ligger betydeligt højere end Statens; i 1940 beløb dette Bidrag sig saaledes til 152 000 Kr. Naar Lodsernes Pensionskasse er kommet ud for Vanskeligheder, skyldes det bl. a. Krigsforholdene, som har medført en forøget Risiko, en Risiko, der desværre paa tragisk Maade har vist sig mærkbar.

I det foreliggende Lovforslag foreslaas det i øvrigt, at samtlige fast ansatte Lodser med Undtagelse af Lodserne ved Københavns Lodseri er forpligtede til at være Medlemmer af Den fælles Lodspensionskasse; de københavnske Lodser har deres egen Pensionskasse. Lovforslaget indeholder tillige en Bestemmelse om, at Statens Tilskud fremtidig fastsættes for et Tidsrum af 3 Aar ad Gangen, saa at Tilskuddets Størrelse ved hver Perodes Udløb tages op til fornyet Behandling paa Grundlag af Pensionskassens finansielle Stilling.

Jeg skal indskrænke mig til kort og godt paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting, ikke mindst under Hensyn til, at der har været nedsat et sagkyndigt Udvalg, hvis Arbejde danner Grundlaget for Lovforslaget.

Elmquist: I 1935 vedtog Rigsdagen Loven af 11. Maj 1935 om Tilsyn med private Pensionskasser, hvorved det blev bestemt, at disse Pensionskasser hvert tredje Aar skulde underkastes en aktuarmæssig Opgørelse. Hvis denne Opgørelse viste, at Kassen ikke fuldt ud kunde fyldestgøre sine Forpligtelser, skulde der enten foretages en Nedsættelse af Pensionsydelse eller en Forhøjelse af Indtægterne, saa at der blev forsikringsteknisk Balance. Naar Staten stiller dette Krav til private Pensionskasser, er det naturligt, at den stiller det samme Krav til en Kasse som den, det drejer sig om i det foreliggende Tilfælde, nemlig Lodsernes

Pensionskasse, specielt da Staten ikke blot fører Tilsyn med denne Kasse, men faktisk gennem Marineministeriet og Lodsdirektøren leder den, saa at den har en vis officiel Karakter. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget og af den højtærede Ministers Udtalelser ved Fremsettelsen, fyldestgør denne Kasse imidlertid ikke dette Krav i Øjeblikket.

Statens Medvirken ved Ledelsen af denne Pensionskasse finder Sted i Henhold til Lov af 17. April 1916. Det blev da fastsat, at Staten skulde yde et Tilskud svarende til ikke under Halvdelen af Lodsernes Procentbidrag. Det Bidrag, som Staten derefter skulde yde, blev dengang anslaaet til 33 500 Kr., men det steg betydeligt i de kommende Aar, saaledes i 1918 til 53 000 Kr. og i 1919 til 152 000 Kr. For at undgaa en uforudselig Stigning af Bidragene blev det derefter ved en Tillægslov af 14. April 1920 bestemt, at Statens Bidrag skulde fikseres til 50 000 Kr., dog saaledes, at man i Undtagelsestilfælde skulde kunne gaa op til et højere Beløb. Da man imidlertid i 1935 foretog en aktuarmæssig Undersøgelse af Pensionskassens Ydeevne pr. 31. December 1934, viste det sig, at der manglede ca. 1¼ Mill. Kr. i at være Balance i Kassen, og da man paa ny i 1940 foretog en Opgørelse pr. 31. December 1939, viste det sig, at Underbalancen vel var formindsket noget, til 1 104 000 Kr., men at der stadig var Underbalance. Denne Nedgang i Underskuddet skyldtes særligt, at der i Aarene 1935—39 var en betydelig Stigning i Lodsindtægterne, en Stigning, som man imidlertid ikke kunde forvente vilde fortsætte, og som allerede er blevet afløst af et Fald, idet Indtægterne i 1939 og 1940 er gaaet ned i Forhold til de foregaaende Aar.

Som det fremgaar af det, jeg har sagt, har det altsaa vist sig ved Opgørelserne baade i 1935 og i 1939, at der er Underbalance i Kassen, og at denne Kasse altsaa ikke fyldestgør de Krav, som af Staten stilles til de private Pensionskasser. Dette kan man naturligvis ikke være bekendt fra Statens Side, naar det drejer sig om en Kasse, som Staten har Indflydelse paa, og vi finder det derfor rigtigt, at den højtærede Forsvarsminister er fremkommet med et Forslag til Ændring af dette Forhold.

En Ændring kan imidlertid kun ske enten ved at formindske Pensionsydelsen eller ved at forhøje Indtægterne, og en Forhøjelse af Indtægterne kan kun ske enten ved en Forhøjelse af Lodsernes Tilskud eller ved en Forhøjelse af Statens Tilskud.

At gaa til en Nedsættelse af Pensions-